काम्यनैमित्तिकाजस्रैरिष्टाङ्गतिमवाप्नुयात् । सचेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया ।
पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुतप्यथाः । अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वैत्येति व्याहरन् । २१९५
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युबधपर्व्वणि षोडराजिके षट्पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
॥ नारद उवाच ॥ राजानं पौरवं वीरं मृतं सृञ्जय शुश्रुम । यः सहस्रं सहस्राणां श्वेतानश्वानवा सृजत् ।
तस्याश्वमेधे राजर्षेर्देशाद्देशात्समेयुषां । शिक्षाचारविधिज्ञानां नासीत्संख्या विपश्चितां ।
वेदविद्याव्रतस्नाता वदान्याः प्रियदर्शनाः । सुभिक्षाच्छादनगृहाः सुशय्यासनवाहनाः ।
नटनर्त्तनगन्धर्व्वैः पूर्णकैर्वर्द्धमानकैः । नित्योद्योगैश्च क्रीडद्भिस्तत्र परिहर्षिताः ।
यज्ञे यज्ञे यथा कालं दक्षिणाः सोऽत्यकालयत् । द्विपा दशसहस्राख्याः प्रमदाः काञ्चनप्रभाः । २२००
सध्वजाः सपताकाश्च रथा हेममयास्तथा । यः सहस्रं सहस्राणां कन्या हेमविभूषिताः ।
धूर्य्यज्ञाश्वगणारूढाः सगृहक्षेत्रगोशताः । शतं शतसहस्राणि स्वर्णमाली महात्मनां ।
गवां सहस्रानुचरान् दक्षिणामत्यकालयत् । तत्रास्य गाथा गायन्ति ये पुराणविदो जनाः ।
हेमशृङ्ग्यो रौप्यखुराः सवत्साः कांस्यदोहनाः । दासीदासखरोष्ट्रांश्च प्रादादाजाविकं बहु ।
रत्नानां विविधानाञ्च विविधांश्चान्नपर्व्वतान् । तस्मिन् संवितते यज्ञे दक्षिणामत्यकालयत् । २२०५
अङ्गस्य यजमानस्य स्वधर्म्माधिगतैः शुभैः । गुणोत्तरास्तु क्रतवस्तस्यासन् सार्व्वकामिकाः ।
स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया । पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुतप्यथाः ।
अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वैत्येति व्याहरन् ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युबधपर्व्वणि षोडशराजिके सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥
॥ नारद उवाच ॥ शिबिमौशीनरञ्चापि मृतं सृञ्जय शुश्रुम । य इमां पृथिवीं सर्व्वाञ्चर्म्मवत्पर्य्यवेष्टयत् ।
साद्रिद्वीपार्णववनां रथघोषेण नादयन् । स शिबिर्य्यद्रिपूनित्यं मुख्यान्निघ्नन् सपत्नजित । २२१०
तेन यज्ञैर्व्वहुविधैरिष्टं पर्य्याप्तदक्षिणैः । स राजा वीर्य्यवान् धीमानवाप्य वसु पुष्कलं ।
सर्व्वमूर्द्धाभिषिक्तानां सम्मतः सोऽभवद्युधि । अयजच्चाश्वमेधैर्य्यो विजित्य पृथिवीमिमां ।
निरर्गलैर्बहुफलैर्निष्ककोटिसहस्रदः । हस्त्यश्वपशुभिर्धान्यैर्म्मृगैर्गोऽजाविभिस्तथा ।
विविधां पृथिवीं पुण्यां शिबिर्ब्राह्मणसात्करोत् । यावत्यो वर्षतो धारा यावत्यो दिवि तारकाः ।
यावत्यः सिकतागाङ्ग्यो यावन्मेरोर्म्महोपलाः । उदन्वति च यावन्ति रत्नानि प्राणिनोऽपि च । २२१५
तावतीरददद्वा वै शिबिरौशीनरोऽध्वरे । नो यन्तारं धुरन्तस्य कश्चिदन्यं प्रजापतिः ।
भूतं भव्यं भवन्तं वा नाध्यगच्छन्नरेश्वरं । तस्यासन् विविधा यज्ञाः सर्व्वकार्य्यैः समन्विताः ।
हेमयूपासनगृहा हेमप्राकारतोरणाः । शुचि खाद्यन्नपानञ्च ब्राह्मणाः प्रयुतायुताः ।
नानाभक्ष्यैः प्रियकथाः पयोदधिमहाह्रदाः । तस्यासन्यज्ञवाटेषु नद्यः शुभ्रान्नपर्व्वताः ।
पिबत स्नात खादध्वमितियद्रोचते जनाः । तस्मै प्रादाद्वरं रुद्रस्तुष्टः पुण्येन कर्म्मणा । २२२०
अक्षयं ददतो वित्तं श्रद्धा कीर्त्तिस्तथा क्रियाः । यथोक्तमेव भूतानां प्रियत्वं सर्व्वमुत्तमं ।